praviĝas la faro Z; peko k ~o estas ecoj de l'homaro Z; peko pro, per ~o Z; gramatika ~o (Vd haro); kiu forfetas la instruon restos en ~o Z; mi ne farus la ~on se li estus tuj dirinta al mi la veron Z; pres~o; rebonigi Z, korekti ~on. ~a. Enhavanta ~o(j)n, malĝusta, malkorekta: ~a leksto, rezono, kalkulo, respondo, metodo; la frazo estas ne tute bonstila, sed ne rekte ~a Z. ~ema Z. Povanta ~i: la papo estas ne~ema pri la dogmo. ~igl Z. Konduki en ~on (Kp trompi, blindig). ~lumo Z. Lumeto vaganta sur la marĉoj, produktata de malkomponiĝo de organikaj substancoj.

erbio

Er. Ĥemia elemento, metalo : atoma pezo : 167,7.

erbino T Er2O3. Erbia oksido.

erco (Sc). Neprilaborita metalo, metalhava ŝtonaĵo, minaĵo. Kp minaĵo.

ergo . Laborunuo respondanta al la laboro produktata de unu dino, kies apoga punkto translokiĝas je 1 em al la direkto de la forto.

ergino . Substanco formata en organismo per influo de malsanigaj agantoj k aganta kontraŭ ili.

ergografo . Aparato por noti la laboron per ergoj.

ergologio (Sc). Scienco, kiu pritraktas la raciigon de la laboro.

ergometro &. Instrumento por mezuri la laboron per ergoj: ~o estas ankaŭ uzala en la medicino por mezuri la laboron de muskolo.

ergoto. 1 → Parazita fungo, kiu kreskas sur kelkaj gramenacoj k malsanigas ilin. 2 ½ Pinta ungo kreskanta malantaŭ la piedo ĉe kelkaj animaloj: koka ~o.

ergotino $\mathbf{\hat{T}} \mathbf{\hat{T}}$ C³⁵H³⁹N⁵O⁵. Alkaloido ekstraktata el ergoto k uzata en farmacio kontraŭ hemoragio.

ericino 3. G. de tagpapilioj (erycina).

Eriko. Arbeto el la familio de erikacoj, kun rozaj aŭ blankaj floroj, kreskanta en sablaj teroj (erica).

* Erinaco. Malgranda insektomanĝanta mambesto, kies haŭto estas kovrita de pikiloj (erinaceus).

eringlo . G. de umbelacoj, kreskanta sur vojbordoj (eryngium).

erioforo . G. de ciperacoj, uzata por ornami lagetojn (eriophorum).

eritrozino 😭 🚉. Ruĝa substanco tre koloriga, uzata en histologio k fotografio.

erizimo . G. de kruciferoj, uzata kiel kontraŭskorbuta k puriga medikamento (erysimum).

Erizipelo. Infekta malsano, karakterizata de febro k inflamo de la haŭto, precipe k plej ofte de la vizaĝa haŭto.

***Ermeno.** Eta kvarpiedulo, el la fam. de musteloj, kun multvalora blanka pelto (putorius herminea).

*Ermito. 1 Piulo vivanta en soleco. 2 (f) Homo, kiu sisteme evitas la aliajn, k izole vivas. ~ejo. Loko, kie vivas unu aŭ pluraj ~oj.

Erotika. 1 & Temanta prila amo, parolante pri literatura verko: $\sim a$ versaĵo, poemo. 2 Esprimanta seksan volupton.

erotomanio . Cerba afekcio karakterizata per malĉastaj ideoj.

erozio x. Geologia difektiĝo de la rokoj, kaŭzata de la akvo. ~a. Rilatanta al ~o aŭ produktita de ĝi. ~l (tr). Fari ~on al.

* Erpi (tr). Skrapi kampon, disrompante la terbulojn per tiucela instrumento: (f) ~ i la maron Z (provi neeblan aŭ vanan, senefikan faron). ~ llo. Fera denta instrumento por ~ i.

Erudicio. Multscieco pri detaloj k dokumentoj en ia faka scienco. ~ulo. Homo posedanta ~on: ne ĉiu ~ulo estas scienculo.

erudito = erudiciulo.

eruko . G. de kruciferoj, kun flavaj, fortodoraj floroj, kulturata pro ĝiaj folioj manĝataj kiel salato.

Erupcio. 1 Vulkana elsputo. 2 Apero sur la haŭto de makuloj, aknoj, veziketoj kc. ~1 (ntr). Fari ~on.

erupti = erupcii.

*Escepti (tr). Apartigi k ne kunkalkuli; intence preterlasi; malakcepti: ~i iun el kunveno; ~i iun de, el komuna leĝo; ĉia konkurado estus por ĉiam ~ita Z; celadon al Lingvo Internacia ne devas ~i eĉ la plej varmega blinda ŝovinismo Z; se ni ~os ian kriantan erarpaŝon, ĉiu devas konsenti ke Z. Kp EKSKLUZIVI. ~o. ~itaĵo: gramatika ~o; ne ekzistas regulo sen ~o Z. ~a.